

Bayer Zsolt: Román arcok

2012 június 12. Flag

Szöveg méret

90
Mentés

- 0

Értékelés kiválasztása

Még nincs értékelve

Mérték

Ezt az egészet azért kell megírni, hogy az utókor is értesüljön róla. Továbbá azért, hogy egyértelm?ek legyenek mindörökre Kövér László szavai: gy?zelemre ítélt az a nemzet, amelynek olyan fiai vannak, akikt?l még haló poraikban is félnek.

Kezdjük ott, hogy múlt csütörtökre jogilag sikerült sarokba állítani a román hatóságokat. Ugyanis arra készültek, Nyir? József földi maradványai lesznek újratemetve Udvarhelyen. S mivel az újratemetéshez engedély kell, nyugodtak voltak a domnulék, mert azt majd úgysem adják meg. Igen ám, de kiderült, hogy Nyir? József magyar író hamvai lesznek újratemetve, ahhoz pedig a román törvények szerint semmiféle engedély nem kell. S bár jól ismerjük ezeket a fanariótákat, de ahhoz még ?k is kevesek, hogy a hét végén új törvényt gyártsanak. Tehát csütörtökön minden készen állt, pénteken aztán a székelyudvarhelyi esperes atya – figyeljetek, feleim, jönnek a honi árulások! – bejelentette, neki bizony szüksége van még egy papírra, mert anélkül nem temethet. A magyar szervez?k mondták, rendben, és szaladtak az udvarhelyi városházára a papírért.

A nevezett papír egy formanyomtatvány, amelyen két rubrikát kell kitölteni: a temetend? nevét meg egy iktatószámot. A nevet sikerült eltalálni – Nyir? József –, az iktatószámot meg adta az önkormányzat. Az egészet aláírta Bunta Levente RMDSZ-es polgármester, s úgy t?nt, minden rendben. Olyannyira, hogy Bunta Levente még nyilatkozatot is kiadott, amely szerint mindenben támogatja az újratemetést. Mindenki megnyugodott, látszólag még az esperes is. És akkor, most figyeljetek, kiadták a papírt péntek délel?tt. A kiadás után 15 perccel pedig megjelent Udvarhelyen a Hargita megyei román prefektus, és rendkívüli vizsgálatot kezdeményezett. Mivel a prefektus Csíkszeredában székel, az meg órányira van Udvarhelyt?l, nem t?nik életszer?tlennek, hogy el?re tudott a nevezett okmány kiadásáról, s?t a nevezett okmányt a nevezett román prefektus rendelte a nevezett Bunta Leventét?l. És láss csudát! A rendkívüli vizsgálat kiderítette, hogy az okmányon téves az iktatószám! A prefektus roppant sajnálta a dolgot, s mondta, így az újratemetés nem lehetséges, ellenben ha kijavítják az iktatószámot, semmi akadálya. Ez is megoldhatónak t?nt péntek dél körül még, ám ekkor Bunta Leventén volt a csodálkozás sora. ? csodálkozott a legjobban, nyilatkozott, hogy szerinte az iktatószám jó, különben pedig kedden ér rá legközelebb. Láttak már ilyen szép összjátékot?

Az események pedig ekkor felgyorsultak. Mert a román, ha egyszer gyanút fog, azt el nem ereszti. Így aztán nekiláttak Nyir?-hamvakat keresni, és ügybuzgalmukban belefutottak az összes pofonba, amelybe bele lehet futni. Mind közül a legszebbet pedig Lukács barátom vitte be nekik. Lukács Csaba újságíró szombaton Marosvásárhelyre repült, ott taxiba ült, és indult Udvarhelyre. S poggyászában ott lapult egy urna. Hogy urna van nála, azt tudták idehaza néhányan – az a kérdés, miként tudták meg a derék román hatóságok. De megtudták – s bár a történet végtelenül röhejes, azért ha belegondolunk, félelmetes is ám! Szóval a románok Korondon megállították a Lukácsot szállító taxit, és felszólították Csabát, nyissa ki a csomagjait. ? pedig közölte, hogy nem nyitja. Ugyanis bejárta már a világot, de olyan nincs, hogy csak úgy nyitogatják az ember csomagjait. Hozzanak neki ügyészségi papírt, majd akkor kinyitja. Bevitték ekkor Lukácsot a rémült taxissal együtt a korondi rend?rségre, ahol ötórás várakozás után megjelent a román különleges ügyészség terrorelhárító részlegének néhány embere meg egy ügyész, és hozták a papírt, hogy kábítószer-csempészet a vád. És akkor vegyvédelmi cuccba öltöztek a jó románok, s a nagy turkálás közben aztán változott a helyzet: kiderült, hogy irredenta, antiszemita és xenofób anyagok birtoklása a vád. Találtak is egy irredenta gatyát, egy xenofób zoknit meg egy antiszemita ümögöt. S megtalálták végre, amit kerestek, megtalálták az urnát! No, felragyogtak, hogy akkor itten van a casus belli, és

viszik hamar Bukarestbe. S olyannyira megörültek, és olyannyira amat?rök voltak, és olyannyira türelmetlenek, hogy még csak álltak ottan Korondon a nyitott b?röndöknél, amikor már bejárta a román sajtót a hír, hogy megtalálták Lukács Csaba magyar újságírónál Nyir? József hamvait. S ekkor Csaba barátom elkezdett ragaszkodni hozzá, hogy nyissák ki az urnát. És kinyitották. És ott állt az urna körül egy halom román, s úgy álltak ott, hogy Kusturica sírva könyörgött a receptért. Mert az urna üres volt! Tök üres. S ekkor a román különleges ügyész ordítani kezdett, hogy vádat fog emelni a hatóság félrevezetéséért. Csaba pedig szelíden kérte, hogy ?rizzék meg az eddigi civilizált hangvételt, amúgy ? a maga részér?l ült egy taxiban, és hat órája vegzálják, úgyhogy mondja már meg valaki, kit vezetett ? félre és mivel. Kussolt erre az összes román, Csaba pedig, hóna alatt az üres urnával, távozott a rend?rségr?l.

Ennyi a történet, barátaim.

S hogy hol voltak eközben a hamvak? Ez a jó kérdés. Nézzék majd meg a felvételt az emlékünnepségr?l, s nézzék meg Sz?cs Géza amúgy gyönyör? beszédét. Látni fogják, hogy Sz?cs nagy táskával megy fel a színpadra, a táskát leteszi az író fényképe alá, majd beszéde végeztével elviszi.

Az udvarhelyiek tudni vélik, hogy ott volt az író az ünnepségen.
Bayer Zsolt -magyarhirlap.hu

Ajánló